

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Syrus Episcop. 9. Decembr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

sordibus inquinatus sit. In peccatis conceptus sum, in peccatis. Vivo, & haud scio an moriturus sim in peccatis. Ad te confugio, scio enim, quòd, qui ad Mariam accesserit, impossibile est, ut pereat, haec est tota ratio spei mea Bern.

S. SYRUS Episcop.

9. Decembr.

Cum dilexisset suos qui erant in mundo, in finem dilexit eos. Ioan. 13.

Sacra nostra Syrus à D. Hermagora est edo-ctus ipse Papienses docuit, multum ea in re S. Juventii opera usus, quem sociam expeditionis Hermagoras addiderat, cuique à morte Syrus noster medius Martyres inter triumphare est visus. Veronâ transeunti, ut de fide nostra dicenti fidem haberent incolæ, testem è tumulto mortuum exivit, & cum primùm Papiam est ingressus, senis civibus gravissimè decumbentibus salutem corporis, multò pluribus deinde animorum tulit, qui verbis mirisque eius modi inducti facilè Christianis accesserunt; tunc praesertim, cum novo hospiti cedere hospitem Orcinum viderunt, qui è puero Syri imperio illico adergastula sua migravit. Adde è plurimis aliis illud, quod nuñ

A a 4

Papien-

Papientibus admirationem parere poterat; nobis iustissimum metum potest, si impiati sacram mensam frequentemus. Ausus est Hebraeus inter Christianos profanus accumbere, Divinum cibum ore exceptum, non stomacho, sed coeno post sacra daturus. Prohibuit Numen, & vindices ignes se ore servare Scelus advertit, qui tamdiu miserabili incendio impurum exusserunt, dum quæ Palato impio pendeat, Hostiam sacram Syri manibus reddidit. Quid hic Christiani? porro mensam cum Judæo impuri acceditis? Non sentitis Ultiores hos ignes? graviores sentietis. *Ex Surio.*

MEDITATIO.

De Communione dignè frequentanda.

1. **T**Ria documenta dedit Christus ad dignè communicandum. Primo decet desiderare *Desiderio inquit desideravi vobiscum manducare hoc Pascha.* Desiderat Dominus intrare corpus tuum, & tu O! torpide homo non desideras esse cum Christo, ut Deus sit tecum, & tu in Deo. Quoties desiderium hoc excitas vel spirituali communionem, vel devotâ Eucharistix visitationem. *Quis det de carnibus ejus, ut saturemur.* Job. 31.

2. Docuit etiam exquisitam munditiam lavando pedes Discipulorum. Non voluit tantùm discipulos suos mundos

mundos esse manibus, id est operibus sine culpa, sed etiam pedibus, ut nequidem sint vestigia culparum in communicantibus: quâ praviâ satisfactione expurgas vestigia culparum tuarum, pœnas per culpam promeritas? *Si qui regiam purpuram coinquinant, haud secus, quàm qui eam scindunt, puniuntur. quid mirum, si qui immunda conscientia Christi corpus accipiunt, idem supplicium subeant quod illi, qui clavus eum Cruci affixerunt.* Chryl.

3. Docuit humilitatem, abjiciendo se ad pedes Apostolorum *Vbi mihi nunc locus superest.* exclamat S. Borgia *si Dominum meum video infra pedes Iude;* Et si intra putridum cadaver cuiusque peccatoris video Christum ingredientem, O Dominus meus? O Deus meus! quid ultra ego cinis superbio?

S. MENNAS Martyr.

10. Decembr.

Hac est enim gratia, si propter Dei conscientiam sustinet quis tristitias, patiens injustè. Pet. 1. cap. 2.

MEnnam Maximinus Antiochiæ præfecit, suis, ut quidem putabat, sacris, revera Christianis addictum. Erravit feliciter tamen Imperator, neque Respublica unquam melius illic stetit, quàm cùm Christianis jus Christianus Proconsul diceret, & alios verbis,
alios